

Украсява ги против уроки с червен конец, синьо мънисто, малка златна паричка (Съботинова 2009: 357).

Футаджиите, живеещи по поречието на р. Марица, рано сутринта на 6-и май и мъжете, и жените „не си миехме лицето, за да си го мием с росата на тревата. После се търкаляме в житата и ставахме мокри целите... От там момичетата и момчетата отивахме на мегдана, една поляна близо до лозята, палехме огньове и очаквахме да изгрее слънцето... Всички прескачат огъня за здраве..." (Футаджиите 2003: 15-16).

През 30-те год. на XX век при ерлиите от Кюстендил на празника „...горе, на Караджа бунар, се хвърлят железни пари. И с лепило – трябвало пара от момче на момиче да се залепи. И колани си правят големи..." (м., 76 г.) (цит. по Петрова, Антонова, Пенчева 2004: 148-149).

Обредите, свързани с любовно-брачните предсказания, всички наричат *„събиране на късмета“*. При лахо и фичери момите и ергените пускат свой пръстен в менче (бакърче) с вода, което се оставя да преспи на открито, под звездите. На другия ден се занася на поляната и от него забулено момиче вади предметите. Каквато е песента на извадения пръстен (весела, закачлива, тъжна и т.н.), така ще му върви на собственика през годината. Възрастните също наблюдават ритуала и са съпричастни със своите коментари. Ергените подхвърлят закачки към момичетата. Някои проявяват бабайтлък като се боричкат. След като приключи гадаенето, момичетата се качват на люлка, а момчетата ги люлеят и ги задяват.

Гергьовден в махалата